

هراس انجیزه هراس + انجیزه باعث ترس می شود.

از نچه اسان را به ترس دس پازدهم دارد

نقش خردمندان

ویرانگر

چهل سال از حمله خانان سوز مغولان به ایران گذشته بود. هنوز سایهی ترسناک ~~کشیده شده~~ جمعی از طرف وحشت و خاطرهی هراس انجیز قتل عام مردم این سرزمین از سوی چنگیز و فرزندانش از ذهن ~~بار~~ مردم ایران، پاک نشده بود.

در این هنگام، آشوب دیگری برخاست. هلاکو، خان مغول، برای نابود کردن مخالفان خود، به ایران حمله کرد. بار دیگر نگرانی و اندوه، قلب مردم را سلسله شد - خرد شد. در هم فشرد.

آشوب دیگری برخاست نمی نمای (جنگ دیگری آنفه آفتاد)

خواجہ نصیر الدین توسی، ریاضی دان، نویسنده و ستاره شناس بزرگ ایرانی،
با خود اندیشید^{فلک کرد} که «چه می توان کرد؟»

آن گاه با خود گفت: «جامعه، برای حفظ خود، به سه چیز نیازمند است:
شمشیر، قلم و دینار. شمشیر و دینار در دست دشمن است و قلم که از همه کارسازتر

است، در دست ما. اگر بتوان قلم را به قدرت رساند، شمشیر و دینار را هم
می توان از دشمن گرفت.»

خواجه با همین نقشه، تصمیم گرفت به درون حکومت مغول‌ها راه پیدا
کند و اندیشه و رفتار آنها را تغییر دهد.

هلاکو هم که خود را نیازمند هوش و دانایی خواجه نصیر می‌دانست، او
بزرگ راست ^{هویتمندانه - استادانه} را گرامی داشت و مشاور خود گرد. خواجه، کارش را با حرکتی زیرکانه آغاز
کرد. او می‌خواست یک مرکز علمی ایجاد کند اما برای این کار دشوار، تصمیم
عجیبی گرفت.

هندام آن شب

آماده کرد و دونفر ^{دو نفر} را مأمور کرد تا آن را شبانگاه از بالای قلعه به پایین اندازن. او قبلاً زمان انداختن تشت را به خان مغول، اطلاع داده بود وقتی تشت با صدای خوب، پائیں افکار ^{ترسیده} فرامی کردند ^{بیدار شدند} فدرمی کردند ^{اتفاق} فرو افتاد. مردم و حشت زده از خواب برخاستند. همه می کریختند و گمان می کردند، حادثه ^{ناخوشا} ناگواری پیش آمده است.

خواجه به هلاکو گفت: «ای خان بزرگ، تو چرا فرار نمی کنی؟ تو چرا نمی ترسی؟»

هلاکو گفت: «چون از پیش می دانشم.» ^{ج حادثه، حادثه ها، آتفاق ها}
 خواجه، لبخندی زد و گفت: «پس اگر بتوانم حوادث را پیش بینی کنم، هرگز به وحشت ^{تبییر راه حل} فرامی نمی ^{باشم} افشم و چاره ای می اندهشیم.»

بسیار خودکار می‌باشد و راحت و ساده آسایش
با همین حرکت زیرگانه، خواجه توانست کلیه امکانات حکومت هلاکو را برای جذب
محل مشاهده‌ی اجرام آسمانی استفاده کند
داشمندان و ساختن رصدخانه‌ی بزرگ مراغه به کار گیرد.

خواجه نصیرتوسی، ریاضی دانان و ستاره‌شناسان را از سرزمین‌های اسلامی دعوت کرد.
او در کنار رصدخانه، کتابخانه‌ای نیز ایجاد کرد که شماره کتاب‌های آن را تا چهارصد هزار
تعداد خلیفه-سلطان

بزرگترین خدمت او این بود که در دوره‌ی هلاکو و هگام چیرگی مغول، به ترتیت
داشمندان و نگهداری کتاب‌ها و آثار علمی توجه کرد. در آن هگام که مغولان کتاب‌ها را
آتش می‌زدند پا در آب می‌انداختند، او به نسخه برداری و جمع آوری کتاب‌ها مشغول شد و
گوپتیان سعی جمع‌آوری روزیان رفت
اگر تلاش و همت او نبود، بیشتر آن آثار ارزشمند از میان می‌رفت. (زنایه)

نژدیک

حدود دویست سال پیش از خواجه نصیر، مردی بزرگ از ولایت او، به نام ^{شتر (توس)} چهاره-راحل خواجه نظام الملک توسی، نیز با تدبیر و توانایی علمی خود کارهای بزرگی انجام داد. او در دوازده شهر هم آن روز، ^{جع مدرس} مدارس شبانه روزی تأسیس کرد که مانند دانشگاه‌های امروز، اداره می‌شدند. این مدارس به «نظمیه» معروف بودند. سعدی یکی از صدھا دانشمندی است که در این مدارس تحصیل کرده است.

خواجه نظام الملک، در شهر ری، رصدخانه‌ای ساخت که بسیاری از دانشمندان در آنجا به تحقیق مشغول شدند.

روشن

در آسمان علم و فرهنگ ایران، ستاره‌های پر فروع فراوانی مانند خواجه نظام الملک و خواجه نصیر توسی ^{می توان} یافت. این دانشمندان، با تکیه بر لطف ^{اطمینان} پروردگار، در سخت ترین شرایط ^{از رساندن} کوشیدند، ایران را به اوج ^{نمایش} عظمت و سر بلندی برسانند.